

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 28

Vydána dne 16. června 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

72. Vyhláška ministerstev zdravotnictví a vnitra o omamných látkách
73. Vyhláška ministerstva energetiky a vodního hospodářství o náhradách za odběr povrchové vody
74. Vyhláška ministerstva energetiky a vodního hospodářství, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministra lesů a dřevařského průmyslu č. 58/1954 Ú. l., o úplatách za dodávku vody z veřejných vodovodů a vodáren a za odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi

72

VYHLÁŠKA

ministerstev zdravotnictví a vnitra

ze dne 10. května 1960

o omamných látkách

Ministerstva zdravotnictví a vnitra stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy podle § 13 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 23/1955 Sb., o jedech a látkách škodlivých zdraví, a podle § 15 zákona č. 4/1952 Sb., o hygienické a protiepidemické péči:

§ 1

Úvodní ustanovení

Omamným látkám je nutno věnovat zvýšenou pozornost nejen pro jejich účinky, které způsobují při nesprávném používání nebezpečné otravy, ale i pro jejich vedlejší účinky, které svádějí k chorobnému návyku. Proto se státy dohodly mezinárodními úmluvami, že hospodaření s omamnými látkami podrobí zvláštním omezením.*]

Výklad pojmů

§ 2

Omamnými látkami podle této vyhlášky jsou omamné látky uvedené v seznamu jedů vyhlášeném ministerstvem zdravotnictví.**]

*] Mezinárodní opiové úmluvy vyhlášené pod č. 159/1922 Sb. a č. 147/1927 Sb. a úmluva o omezení výroby a úpravě distribuce omamných látek vyhlášená pod č. 173/1933 Sb.

**] Vyhláška č. 167/1955 Ú. l., kterou se uveřejňuje seznam jedů.

§ 3

[¹] Výrobou omamných látek je výroba nebo rafinování alkaloidů nebo jejich směsí, čítajíc v to výrobu jejich solí, ze surovin (z opia, ze surového kokainu apod.) nebo synteticky.

[²] Zpracováním omamných látek je jejich zpracování cestou chemickou při změně jejich chemického složení.

[³] Přípravou omamných látek je každá výroba z hotových omamných látek nebo jejich směsí, nemění-li se v základě jejich chemické složení.

[⁴] Je-li některá omamná látka zpracována na jinou omamnou látku, je tento postup považován za zpracování látky první a za výrobu látky druhé.

§ 4

Zacházení s omamnými látkami

O způsobilosti pracovníků při zacházení s omamnými látkami, o práci s nimi, o jejich úschově, balení, označování a přepravě platí předpisy o zacházení s jedy, popř. s léčivými.*]

Hospodaření s omamnými látkami

§ 5

[¹] Výrobu, zpracování a přípravu omamných látek, jejich dovoz z ciziny, průvoz a vývoz, jakož

*] Vyhláška č. 234/1959 Ú. l., o zacházení s jedy a s látkami škodlivými zdraví.

1 jejich další prodej povoluje ministerstvo zdravotnictví podle § 3 odst. 1, § 4 a § 5 odst. 2 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 23/1955 Sb., o jechách a látkách škodlivých zdraví, a to jde-li o výrobu, zpracování a přípravu omamných látek nebo o jejich další prodej, v dohodě s ministerstvem vnitra. Ministerstvo zdravotnictví může dát toto povolení na zvláštní žádost

- a) podnikům pro výrobu léčiv,
- b) vědeckým, výzkumným, výukovým a kontrolním ústavům a zařízením,
- c) podnikům zahraničního obchodu,
- d) výjimečně i jiným socialistickým organizacím.

(²) V žádosti je třeba uvést

- a) název a sídlo podniku, ústavu, zařízení nebo jiné organizace (dále jen „podnik“), které žádají o povolení, popř. název a sídlo závodu, v němž bude vykonávána povolená činnost,
- b) druh a rozsah činnosti, která má být předmětem žádaného povolení, a označení omamných látek, se kterými má podnik hospodařit,
- c) jméno a adresu pracovníka odpovědného za vedení evidence omamných látek (§ 7).

(³) Povolení k výrobě, zpracování a přípravě omamných látek zahrnuje vždy též oprávnění omamné látky přijímat, mít na skladě a prodávat (vydávat) jiným oprávněným podnikům, a to ve stanoveném rozsahu. Povolení k dovozu, průvozu a vývozu omamných látek zahrnuje vždy také oprávnění mít je na skladě a je podle povahy povolení vydávat (prodávat) jiným oprávněným podnikům nebo je od nich přijímat (kupovat).

§ 6

Bez povolení smějí hospodařit s omamnými látkami v rámci svých úkolů (§ 12 zákonného opatření č. 23/1955 Sb.)

- a) zařízení lékárenské služby,
- b) zařízení preventivní a léčebné péče,
- c) zařízení hygienické a protiepidemické služby,
- d) zařízení veterinární služby,
- e) výzkumné a kontrolní ústavy v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví,
- f) zdravotnické výzkumné a kontrolní ústavy v oboru působnosti ministerstva národní obrany.

§ 7

(¹) Podniky, které hospodaří s omamnými látkami, jsou povinny

- a) vést o tomto hospodaření evidenci a určit pracovníka odpovědného za vedení této evidence,
- b) přijímat a vydávat omamné látky způsobem stanoveným ministerstvem zdravotnictví,
- c) podávat ministerstvu zdravotnictví způsobem jím předepsaným a ve lhůtách jím stanovených výkazy o tomto hospodaření.

(²) Evidenční záznamy musí být vedeny ve zvláštních knihách, jejichž listy jsou předem očíslovány. Počet listů musí být vyznačen na první stránce knihy. Záznamy se zapisují čitelně inkoustem. Další náležitosti, které musí mít tyto knihy, stanoví ministerstvo zdravotnictví jednotlivým podnikům nebo skupinám podniků podle povahy oprávnění.

(³) Evidenci omamných látek, hospodaření s nimi, jakož i způsob a lhůty podávání výkazů o tomto hospodaření v ozbrojených sborech upravují zvláštní předpisy.

§ 8

Zvláštní ustanovení

V žádném případě nesmějí být povoleny

- a) výroba, zpracování a příprava, dovoz, průvoz a vývoz, distribuce a jakékoliv používání preparovaného opia (ke kouření), jakož i škvarů a veškerých zbytků vykouřeného opia,
- b) vývoz diacetylmorfinu a jeho solí, jakož i přípravků obsahujících diacetylmorfin a jeho solí.

§ 9

Dozor

Dozor nad hospodařením s omamnými látkami ve všech podnicích provádějí orgány ministerstva zdravotnictví a krajských národních výborů, zvláště k tomu zmocněné, a orgány ministerstva vnitra — Veřejné bezpečnosti; v zařízeních ministerstev národní obrany a vnitra vykonávají tento dozor orgány těchto ministerstev.

Závěrečná ustanovení

§ 10

Ode dne počátku účinnosti této vyhlášky nelze již ve smyslu § 15 odst. 3 zákonného opatření č. 23/1955 Sb. postupovat podle opiového zákona č. 29/1938 Sb. a vládního nařízení č. 137/1938 Sb., kterým se provádí opiový zákon.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. července 1960.

Ministr zdravotnictví:

Plojhar v. r.

Ministr vnitra:

Barák v. r.

73

VYHLÁŠKA

ministerstva energetiky a vodního hospodářství

ze dne 30. května 1960

o náhradách za odběr povrchové vody

Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství stanoví podle § 38 odst. 2 zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zákona č. 12/1959 Sb. a na podkladě usnesení, které učinila vláda podle § 27 odst. 1 tohoto zákona:

§ 1

Za odběr povrchové vody, který je umožněn nebo zlepšen vodohospodářskými díly nebo zařízeními, jsou odběratelé, jejichž roční odběr převyšuje 15 000 m³ nebo jejichž měsíční odběr převyšuje 1250 m³, povinni platit vodohospodářským organizacím, majícím tato vodohospodářská díla nebo zařízení ve své správě, náhrady podle této vyhlášky.

§ 2

(¹) Náhrada činí:

- a) Při odběru umožněném nebo zlepšeném vodohospodářskými díly nebo zařízeními, která neslouží převážně k tomuto odběru, Kčs 0,18 za 1 m³ odebrané vody.

Tato náhrada bude fakturována, vybírána a vymáhána za celkové množství vody, které bylo odběrateli stanoveno rozhodnutím vodohospodářského orgánu (normalizovaný odběr). Při odběru menšího množství vody sníží se odběrateli jednak výše náhrad podle množství odebrané vody, jednak i sazba náhrad za 1 m³, a to:

sníží-li odběratel odběr vody při stejném objemu výroby	sníží se sazba náhrady za 1 m ³ vody
o 10 %	o 5 %
do 20 %	10 %
do 30 %	20 %
do 40 %	30 %
do 50 % a výše	50 %.

Odběratel je povinen prokázat vodohospodářské organizaci snížení odběru a zároveň uvést, jakými opatřeními snížení odběru dosáhl.

- b) Při odběru umožněném nebo zlepšeném účelovým zařízením, které je ve správě vodohospodářských organizací a které slouží převážně k umožnění nebo zlepšení odběru vody pro určité odběratele, odpovídá náhrada podílu, který připadá z ročních nákladů na správu,

provoz a údržbu a odpisy vodohospodářského díla nebo zařízení, na zajištění 1 m³ povoleného (normalizovaného) odběru vody, nejméně však činí Kčs 0,18 za 1 m³ odebrané vody.

(²) Bližší podmínky odběru vody a výši náhrady dohodne vodohospodářská organizace s odběratelem zpravidla na dobu pěti let. Vznikne-li pochybnost, zda náhrada má být stanovena podle odstavce 1, písm. a) nebo b), rozhodne vodohospodářský orgán.

§ 3

Vodohospodářské orgány a organizace jsou oprávněny kdykoliv se přesvědčit, zda skutečný odběr vody odpovídá normalizovanému odběru a sjednaným podmínkám. Zejména mohou nahlížet do výkazů o odběru vody, vedených podle zvláštních předpisů*) a zjišťovat stav měřicích zařízení. Pokud u odběratele nejsou měřicí zařízení instalována, zjišťuje se odběr vody odvozeně podle spotřeby energie k pohonu odběrných čerpadel. Odebírá-li odběratel vodu z vodního zdroje otevřeným náhonem nebo podzemním kanálem o volné hladině, zjišťuje se odebrané množství vody podle průtočné kapacity tohoto zařízení a podle vodních stavů znamenáných na vodočtech.

§ 4

(¹) Náhrady za odběr vody fakturují vodohospodářské organizace čtvrtletně pozadu. Pro fakturování a placení náhrad platí ustanovení o fakturování a placení za zboží a práce.**)

(²) Náhrady zaplacené podle této vyhlášky tvoří součást vlastních nákladů odběratele.

§ 5

Povinnost platit náhrady za odběr povrchové vody podle této vyhlášky se nevztahuje na odběr povrchové vody pro zásobování veřejných vodovodů, jakož i na odběr vody z těchto vodovodů (vodné), ani na odběr vody pro využití vodní energie (hnací voda), pro účely plavební a pro napouštění a napá-

*) Směrnice býv. Ústřední správy vodního hospodářství a ministerstva zdravotnictví pro činnost resortních, sektorových, podnikových a závodních vodohospodářů, jejichž vydání bylo oznámeno v částce 25/1954 Ú. 1.

**) Vyhláška ministra financí č. 240/1955 Ú. 1.

jení rybníků, veřejných požárních nádrží a veřejných koupališť.

nevztahuje na odběr povrchové vody k závlahám zemědělských pozemků.

§ 6

Povinnost platit náhrady za odběr povrchové vody podle této vyhlášky se až do 31. prosince 1965

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1962.

První náměstek ministra:

inž. Baier v. r.

74

VYHLÁŠKA

ministerstva energetiky a vodního hospodářství

ze dne 30. května 1960,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministra lesů a dřevařského průmyslu č. 58/1954 Ů. l., o úplatách za dodávku vody z veřejných vodovodů a vodáren a za odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi

Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství vyhlásuje podle § 10 odst. 2 vládního nařízení č. 60/1959 Sb., o působnosti v oboru plánování, tvorby a kontroly cen:

Čl. I

Vyhláška ministra lesů a dřevařského průmyslu č. 58/1954 Ů. l., o úplatách za dodávku vody z veřejných vodovodů a vodáren a za odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi se mění a doplňuje takto:

K § 4 se připojují odstavce 3, 4, 5 a 6 tohoto znění:

„⁽³⁾ Výše vodného se stanoví částkou Kčs 1,— za 1 m³ prokázáného nebo předpokládaného množství dodané vody, jsou-li odběrateli organizace socialistického sektoru.

⁽⁴⁾ Výše stočného se stanoví částkou Kčs 0,90 za 1 m³ prokázáného nebo předpokládaného množ-

ství vody vypuštěného do kanalizace, jsou-li uživateli organizace socialistického sektoru.

⁽⁵⁾ Povinnost platit zvýšené vodné a stočné podle odstavců 3 a 4 se nevztahuje na

- a) jednotná zemědělská družstva,
- b) výrobní organizace ministerstva zemědělství,
- c) zdravotnická zařízení včetně lázeňských ústavů,
- d) veřejné očištné lázně,
- e) veřejné školy,
- f) organizace bytového hospodářství.

⁽⁶⁾ Výjimky z ustanovení odstavců 3 a 4 může v odůvodněných případech povolit ministerstvo energetiky a vodního hospodářství.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1962.

První náměstek ministra:

inž. Baier v. r.